

ŻYCIE EWANGELIA

V NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 5,13-16 * 09.02.2020

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie».

Mocą słów Jezusa – które dziś słyszymy i którymi się karmimy – mam stawać się Jego uczniem, który niesie przesłanie Ewangelii w sobie, który żyje tymi słowami. Dzięki tej przemianie, która się we mnie dokonuje, powinienem oddziaływać na ten świat, w którym żyję. Droga Ewangelii – to droga pod prąd, to znak sprzeciwu wobec wartości, którymi dziś kieruje się świat, a które często nie służą szczęściu człowieka ani jego zbawieniu. To właśnie słowa Ewangelii dodają siły, bym stawał się solą tego świata, światłem, które rozświetla ciemności i wskazuje drogę, którą idę osobiście. Światłem, które świeci też dla innych kroczących obok mnie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy zdaję sobie sprawę z tego, czym jest dzisiejsze święto? Co oznacza świeca, zwana przez nas gromnicą?

Do wykonania: Zrobię wszystko, by o mojej wierze w Chrystusa świadczyło całe moje życie, a zwłaszcza moje dobre czyny.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

10.02 (poniedziałek) Wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy

Scholastyka urodziła się ur. ok. 480 w Nursji, zm. 10 lutego 542 lub 543 na Monte Cassino). Bliźniacza siostra św. Benedykta. Naśladowała jego tryb życia poświęcony Bogu. Kiedy św. Benedykt założył klasztor w Subiaco (70 km na północ od Rzymu), ona założyła w pobliżu podobny klasztor dla niewiast. Oba istnieją do dnia dzisiejszego. Przeniosła się również za bratem na Monte Cassino. Zmarła 10 lutego 542 r., mając około 64 lata. Według relacji św. Grzegorza Wielkiego, kiedy św. Benedykt patrzył z okna swojej celi na klasztor, w którym żyła św. Scholastyka, ujrzał jej duszę w postaci białej gołąbki, unoszącej się po śmierci do nieba. Posłał braci po jej ciało i pogrzebał je w klasztorze na Monte Cassino. W 587 r., po najeździe na klasztor Longobardów, jej relikwie wraz z relikwiami brata zostały przeniesione do Fleury we Francji. Obecnie znajdują się w Le Mans, choć ich część powróciła na Monte Cassino. Św. Scholastyka uważana jest za matkę duchową wszystkich benedyktynek.

11.02 (wtorek) wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes

Niepokalana Dziewica objawiła się Bernardcie Soubirous w roku 1858 w Lourdes, we Francji, przy grocie masabielskiej. Treścią orędzia Maryi jest wezwanie grzeszników do nawrócenia, a całego Kościoła do modlitwy i pokuty. Lourdes stało się miejscem promieniującym na cały świat duchem miłości, zwłaszcza względem chorych i ubogich. Wierni wypraszają tam liczne łaski dzięki wstawiennictwu Matki Najświętszej.

14.02 (piątek) Wspomnienie św. Cyryla i Metodego, patronów Europy

Św. Cyryl (chrzcielne imię Konstanty) urodził się w 826 r. w rodzinie wyższego urzędnika cesarskiego. Po studiach w Konstantynopolu został bibliotekarzem przy świątyni Hagia Sophia. Wkrótce jednak porzucił życie dworskie i usunął się do klasztoru. Pod wpływem nalegań zgodził się prowadzić wykłady z filozofii w szkole cesarskiej i tam, dzięki wybitnej mądrości, otrzymał przydomek "Filozofa". Wkrótce i tę posadę porzucił, udał się na górę Olimp, gdzie dołączył do swojego starszego brata, Metodego. Na zlecenie cesarza obaj prowadzili misje w Bułgarii i na Morawach. Cyryl przetłumaczył Pismo Święte i księgi liturgiczne na język starosłowiański. Stworzył alfabet pisma staro-cerkiewno-słowiańskiego (głagolica). Odważnie stosowana przez Braci Soluńskich zasada inkulturacji budziła często wrogość duchowieństwa zachodniego. Święci byli nawet prześladowani i oskarżani o herezję. Na wezwanie papieża Cyryl udał się wraz z Metodem do Rzymu, gdzie przezuwając bliską śmierć wstąpił do greckiego klasztoru i tam dopiero przybierał imię Cyryl. Zmarł 14 lutego 869 r. Św. Metody – na chrzcie prawdopodobnie otrzymał imię Michał. Urodził się ok. 815 r. W młodości był archontem, czyli zarządcą jednej z prowincji cesarstwa. W 840 r. porzucił urząd i wstąpił do klasztoru na górze Olimp, gdzie wkrótce został przełożonym. Następnie razem ze swoim bratem uczestniczył z misjach słowiańskich. Po śmierci Cyryla papież Hadrian II udzielił Metodemu święceń biskupich i ustanowił go arcybiskupem Panonii (Węgry) i Moraw. Jako biskup kontynuował ewangelizację Słowian. Z powodu wprowadzania obrządku słowiańskiego był jednak atakowany, a nawet więziony przez arcybiskupa Salzburga. Po interwencji papieża i kolejnej wizycie w Rzymie udał się do Konstantynopola, gdzie zdał sprawę ze swojej działalności patriarsze Focjuszowi. Zmarł w Welehradzie 6 kwietnia 885 r. W 1880 r. papież Leon XIII rozszerzył kult obu świętych na cały Kościół powszechny. W sto lat później, 31 grudnia 1980 r., Jan Paweł II Listem Apostolskim "Egregiae virtutis" ogłosił ich współpatronami Europy. Wcześniej Paweł VI ogłosił patronem Europy św. Benedykta. W ten sposób podkreślona została jedność Europy: Wschodu i Zachodu.

WARTO WIEDZIEĆ

Katolicycy patroni Europy – tytuł patrona nadany przez papieża i używany przez Kościół łaciński, odzwierciedlający szczególny kult i wstawiennictwo danego świętego oraz jego wkład w rozwój chrześcijańskiej Europy. Pierwszym patronem Europy został ogłoszony w 1964 roku św. Benedykt z Nursji w trakcie soboru watykańskiego II przez Pawła VI, który podkreślił w ten sposób rolę jaką zakony oparte na jego regule odegrały w łączeniu tradycji Wschodu i Zachodu oraz cywilizowaniu Europy. Współpatroni: św. Cyryl i Metody – ogłoszeni współpatronami w 1980 roku przez Jana Pawła II; oraz święte: Brygida Szwedzka, Katarzyna ze Sieny, Teresa Benedykta od Krzyża – ogłoszone listem motu proprio współpatronkami 1 października 1999 przez Jana Pawła II.

28. Światowy Dzień Chorego – obchody te ustanowił Jan Paweł II w liście z 13 maja 1992 r skierowanym do ówczesnego przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia, kard. Fiorenzo Angeliniego. To wezwanie Kościoła powszechnego, aby poświęcić jeden dzień w roku modlitwie, refleksji i dostrzeżeniu miejsca tych, którzy cierpią na duszy i na ciele. Pisał: „*ma on na celu uwrażliwienie ludu Bożego i - w konsekwencji - wielu katolickich instytucji działających na rzecz służby zdrowia oraz społeczności świeckiej na konieczność zapewnienia lepszej opieki chorym; pomagania chorym w dowartościowaniu cierpienia na płaszczyźnie ludzkiej, a przede wszystkim na płaszczyźnie nadprzyrodzonej; włączenie w duszpasterstwo służby zdrowia wspólnot chrześcijańskich, rodzin zakonnych, popieranie coraz cenniejszego zaangażowania wolontariatu*”.